

निरञ्जदीयं संगुण्या त्रिंशता विभज्जेत् फलं तस्य
 राशेर्भुक्तासवः । अथ मेपाद्या येऽर्केषु भुक्ता राशयस्तेषां
 च निरञ्जोदयासवस्तत्र योज्यास्ते मेपादिभुक्तादयासवः
 स्युः । अथ मध्यमार्कस्य सायनांशस्य कलाः कायाः ।
 तासां कलानां तेषामसूनां च यदनरं तेन पङ्कगति-
 गुण्या द्युनिशासुभिर्भाज्या लब्धाः कला पक्षे धनं
 कायाः यदि कलाभ्योऽसवोऽधिकाः स्युः, यदि न्यू-
 नास्तदा कण्ठम् । अतोपपत्तिः । इह यः पूर्वमह-
 र्गणः कृतः समध्यमसावनमानेन स्फुटसावमस्य चतुर्त्वात् ।
 रविमध्यगतिकलाहस्तासुभिः सहिता नाचक्षाः पट्टि-
 टिकाः ६०, ५८, ८ । इदं मध्यममर्कसावनम् । ता गति-
 कला यैरसुभिश्चक्रन्ति तद्युताः पट्टिपट्टिकाः स्फुटसाव-
 भम् । तच्चक्रम् । प्रत्यहं गत्यन्यत्वात् प्रतिमासं राश्यु-
 दयान्यत्वाच्च । तादृशोऽहर्गणः कर्तुं नायातीति मध्यमः
 कृतः । तेन सम्यक्कौदये पक्षा न भवन्ति कदाचिदकौदयात्
 प्राक् कदाचिदनन्तरम् । अत एव प्रागुक्तम् । “दशधिरः
 पुरि मध्यमभास्करे कितिजसंज्ञिधारे सति मध्यमः” शि०
 इति । अथ स्फुटमध्याह्नगणयोरन्तरानयनम् । मेपादेरा-
 रभ्य येऽर्कभुक्ता राशयस्ते यैरसुभिश्चक्रन्ति त एकीकृता ।
 तावत्प्रस्तासुके काले भदिनान्तादूर्ध्वमहर्गणेन भवितव्यम् ।
 अथ च मेपादिभुक्तकलाहस्त्योऽन्तरे कृतः । अतोऽसूनां
 कलानां च यदनरं तावत्त्रिरसुभिरहर्गणोऽन्तरितः । यद-
 होरात्त्रिरासुभिर्गतिर्बध्यत तदैभिरन्तरासुभिः किमिति । फलं
 पक्षे च सवोऽधिकाः । अन्यथा अणमित्येतदुक्तं
 युक्तमेव । इदानीं येऽसोदयान्तरस्य वाचनां न बुध्यन्ति
 तेषां प्रतीत्यर्थमन्यदप्याह” प्रमि० । “चेत् सोदयैः स्फुटर-
 नेरसवः कृतास्ते विज्ञेयिताश्च यदि मध्यरवेः कलाभिः ।
 बाह्यन्तराख्यमुदयान्तरकं चराख्यं कर्मत्वयं विहितमौद-
 यिके तदा स्यात्” शि० । “यदि स्फुटरवेः सोदयेन भुक्तासवः
 कृता मेपादिस्त्रोदयैश्च युतास्तेषामसूनां मध्यमार्ककलानां
 च यदनरं तेन भुक्तिगुणिता द्युनिशासुभिर्भक्ता
 यद्यसवोऽधिकास्तदा फलं पक्षे सप्तम् । अन्यथा कण्ठम् ।
 एवं कृते सति भुजान्तरमुदयान्तरं चराख्यं च कर्मत्व-
 यमपि कृतं स्यादौदयिके पक्षे । इदानीं प्रकारान्तरेणौद-
 यिककलाह” प्रमि० । “मध्याह्नरेख्यभागयुताद्दिन्या-
 होज्या उच्यते गुण्या खनगात्वि २७० भक्ता । सर्वं पक्षे
 युगयुजोः पदयोर्विजिप्तान्तेव स्फुटं खलु भवेदुदयान्तरं
 वा” शि० । “मध्यमार्कस्य सायनांशस्य द्विगुणितस्य वा

उच्यते कौदौर्ध्वा तथा गुणिता पङ्कगतिः खनगयमं
 २७० कृता फलं विकलादि पक्षे धनम् । एवं युग्मपद-
 स्थितोऽर्के । अत्र युग्मपदस्थिते त्वृणम् । अतोपपत्तिः । का-
 न्तिवृत्तस्य चत्वार्यपि पदानि पृथक् पृथक् पञ्चदशभिः
 पञ्चदशभिर्वटिकाभिश्चक्रन्ति । परं नैकैको राशिः पञ्च-
 भिरत उदयान्तरकर्म पदमध्यं यावदुपचीयते ततोऽप-
 चीयते । अत एव पदान्तरेषु तस्याभावः । पदमध्येषु पर-
 मता । यदत्र निरञ्जोदयः कर्म दर्शितं तद्वाचाबोधार्थ-
 म् । तत् स्फुटम् उदयानां स्फुटत्वात् । अत एवार्थं
 चक्रादिभिः स्फुटत्वात् इच्छापोदयाः पठिताः । इदमु-
 दयान्तरं कर्म यथा सम्भाति तथोच्यते । मध्यमार्कस्य
 सायनांशस्य दोर्ध्वा द्युज्या च कृता तथा द्युज्याया सा
 दोर्ध्वा भाज्या क्रियुनान्तद्युज्याया गुणनीया । तस्या
 धनुषो येऽसवो मध्यमार्कस्य सायनांशस्य भुजकला जनाः
 सप्तः स्फुटा अन्तरासवो भवन्ति । तैरुदयोऽन्तरित इत्यर्थः ।
 एवं पदमध्ये पठिष्यतिः पञ्चानि किञ्चिदधिकानि भ-
 वन्ति । तानि ज्याप्रकारेण साधयितुमर्को द्विगुणितः ।
 द्विगुणितस्यार्कस्य यावद्भुजः क्रियते तावत् पदमध्ये राशि-
 नयं भवति । तद्दोर्ध्वाया लज्जा पठिष्यन्त्या चातुपातः ।
 यदि चार्कमितया दोर्ध्वाया पठिष्यतिर्बध्यते तदाभोदया
 किमिति । अत्र पठिष्यन्त्या चार्कं अपवर्त्तिता गुणक-
 स्थाने रूपम् । इहस्थाने साधार्चत्वारः । फलं पानीय-
 यलानि । पुनरन्योऽतुपातः । यदि पानीयपक्षबद्धा गति-
 कलाहस्त्या विकलाहस्त्यन्ते तदैभिः किमिति । पूर्वं लज्जी
 दोर्ध्वा गुणः साधार्चत्वारो हरः । इदानीं पट्टिहरः अतो
 पङ्कगतेर्दोर्ध्वा गुणः । हरयोर्घातो हरः खनगात्विजः
 २७० इत्युपपन्नम् । कोजयदेऽसवः कलाभ्यजना एव भव-
 न्त्यतस्तत्र कण्ठम् । युग्मपदे त्वधिका अतस्तत्र धनम्” प्रमि०
 यद्वापां दृष्ट्यादृष्टयोः चन्द्रे विशेषस्य च निरूपणं तत्रैव
 “मिथीरलगादुदयास्तलगने न्यूनाधिके यस्य खगः
 सद्यः । दिनेऽपि चन्द्रो रविसन्निधानाच्चान्नं गतचेत् सति
 दर्शने भा” शि० । “दिनकरेऽस्मिन्ते यदिटकास्ते लग्नं
 तदिदलग्नम् । तस्मादुपहृद्योदयास्तलग्नं न्यूनामस्ताख्यं
 चाधिकं यदि भवति तदा पक्षो दृश्यः इतोऽन्यथा
 चेददृश्यः । एवं लक्षणे सति चन्द्रो दिवसेऽपि दृश्यः ।
 यदि पक्षो दृश्यस्तदा पक्षस्य आया साध्या” प्रमि० ।
 तारापहाणमुदयास्तमयोर्घातपत्रं यथा सू० शि०
 रङ्गना० । “अयोदयास्तमयोः परिज्ञानं प्रकीर्त्तते । दिवा-